

گزارش

معمای رادارهای خاموش پکن

شرق: کاهش ناگهانی و مشکوک پروازهای جنگنده‌های ارتش چین بر فراز جزیره تایوان، موجی از ابهام و نگرانی امنیتی را از تاییه تا راهروهای قدرت در واشنگتن برانگیخته است؛ سسکوئی که تحلیلگران دفاعی آن را نه نشانه صلح، بلکه پیش‌درآمدی بر تاکتیک‌های نوین ماشین جنگی پکن می‌دانند. سال‌هاست که کمپین مداوم و برنامه‌ریزی‌شده چین در اعزام جنگنده‌های نظامی به سمت حریم هوایی تایوان، زنگ خطر را در پایتخت‌های جهان به صدا درآورده است. جریان حاکم بر پکن این جزیره خودگردان دموکراتیک را که با ساختار اقتصاد آزاد اداره می‌شود، به‌عنوان بخشی از قلمرو سرزمینی خود می‌داند. این تحرکات نظامی و قدرت‌نمایی‌های مستمر، سطح هشدار را از شرق آسیا تا واشگتن به بالاترین حد ممکن رسانده و هزینه‌های دفاعی چشمگیری را بر دوش ساختار امنیتی منطقه گذاشته است. با وجود این ساینقه تهاجمی، اکنون رادارهای رهگیری با یک معمای تازه روبه‌رو شده‌اند. افش شدید و ناگهانی تعداد پروازهای نظامی چین در دو هفته گذشته، تحلیلگران امنیتی را در یک سردرگمی استراتژیک درباره اهداف پنهان پکن فروبرده است. ناظران در حال ارزیابی این پرسش کلیدی هستند که ارتش تحت فرمان حزب کمونیست، در لایه‌های پنهان خود چه اهداف و برنامه‌های تازه‌ای را دنبال می‌کند. این معمای امنیتی حامل خطرات و پیامدهای غیرقابل‌انکاری برای ثبات اقتصاد جهانی است. درو تامپسون، مقام پیشین دفاعی ایالات متحده آمریکا، با نگاهی انتقادی به این وضعیت معتقد است که نظریه‌های متعددی درباره این سکوت وجود دارد. تامپسون که اکنون به‌عنوان پژوهشگر ارشد در مدرسه مطالعات بین‌المللی اس. راجاراتنام در کشور سنگاپور فعالیت می‌کند در گفت‌وگو با آسوشیتدپرس تاکید دارد آنچه به‌راستی نگران‌کننده به شمار می‌رود، فقدان درک دقیق از نیات و مقاصد چین است. او با یک جمع‌بندی روشن می‌گوید شما این خلا اطلاعاتی را با عدم قطعیت پر می‌کنید و همین عدم قطعیت است که به صورت تصاعدی سطح خطر را افزایش می‌دهد. روند نزولی پروازهای نظامی متخاصم پیش از این نیز آغاز شده بود. اما سقوط چشمگیر اخیر در نمودارهای رهگیری، ماهیتی به‌طورکامل متفاوت و دراماتیک دارد. وزارت دفاع تایوان که وظیفه پایش مستمر و انتشار گزارش‌های روزانه از فعالیت‌های نیروی هوایی و دریایی چین در اطراف جزیره را بر عهده دارد، داده‌های قابل تاملی ارائه کرده است. در بیشتر روزهای اخیر، گزارش‌های رسمی این وزارتخانه فاقد نقشه‌های همیشگی مسیرهای پروازی بوده‌اند؛ دلیلی ساده اما هشداردهنده برای این تغییر وجود دارد و آن این است که هیچ پروازی توسط سیستم‌های پایش رهگیری شده است. ساختار دفاعی تایوان به مدت یک هفته کامل، از بیست‌وهفتم فوریه تا پنجم مارس، هیچ‌گونه حضور هواییماهای نظامی چین را در منطقه شناسایی دفاع هوایی خود ثبت نکرد. پس از این انجام یک هفته‌ای، تنها دو جنگنده در تاریخ ششم مارس روی رادارها ظاهر شدند و به دنبال آن، آسمان منطقه برای چهار روز متوالی دیگر در سکوت کامل نظامی فرورفت. پروازهای نظامی ارتش کمونیست تنها در دو روز گذشته با اعداد بسیار محدود از سر گرفته شده است. سه پرواز در روز چهارشنبه و دو پرواز در روز پنجشنبه. این آمار قطره‌چکانی، مجموع پروازهای رهگیری‌شده در دو هفته گذشته را تنها به عدد هفت می‌رساند. برای درک عمق این تغییر رفتار تاکتیکی، کافی است نگاهی به داده‌های پیشین بیندازیم؛ چراکه در بازه زمانی مشابه در سال گذشته، ماشین نظامی چین ۹۲ پرواز تهدیدآمیز را در همین منطقه ثبت کرده بود.

بازی دیپلماسی در سایه کنگره حزبی

دلایل این عقب‌نشینی تاکتیکی می‌تواند ریشه در محاسبات پیچیده سیاسی داشته باشد. این افش شدید در تحرکات نظامی، درست با زمان برگزاری نشست سالانه قانون‌گذاران در چین هم‌زمان شده است. تجربه تاریخی نشان می‌دهد که ماشین جنگی پکن اغلب در طول رویدادهای کلان سیاسی و تحکیمات عمومی، قنبله تنش‌های بیرون‌مرزی را پایین می‌کشد تا تصویر یک حاکمیت باثبات را حفظ کند. اما مسئله اینجاست که سقوط آمار پروازها در سال جاری، بسیار شدیدتر و عمیق‌تر از الگوهای رفتاری گذشته این رژیم توتالیتر در شرایط مشابه بوده است. ک. ترستان تانگ، پژوهشگر غیرمقیم مستقر در تاییه، در دفتر ملی پژوهش‌های آسیایی، در یک پاسخ ایملی استدلالم می‌کند که نشست سالانه نهاد قانون‌گذاری به‌تنهایی نمی‌تواند دلیل اصلی یا یگانه عاملی باشد که آمار سورتی‌های پروازی را به عدد صفر رسانده است. عامل تاثیرگذار دیگر در این معادله، می‌تواند تمایل مقطعی ساختار حاکمیت چین برای آرام‌کردن فضا با واشگتن باشد. این تغییر رفتار تنها دو هفته پیش از سفر برنامه‌ریزی‌شده دونالد ترامپ رئیس‌جمهور آمریکا صورت می‌گیرد. براساس اعلام رسمی کاخ سفید، ترامپ قرار است در بازه زمانی سی‌ویکم مارس تا دوم آوریل به چین سفر کند. با این حال، درو تامپسون، مقام پیشین دفاعی آمریکا، یادآوری می‌کند که مسئله تایوان دغدغه اصلی رئیس‌جمهور در این سفر نیست. تامپسون با اشاره به رویکرد عمل‌گرایانه کاخ سفید می‌گوید ترامپ مواجهه با چین را یک مذاکره اقتصادی می‌بیند و آن را در قالب یک چالش محض امنیتی طبقه‌بندی نمی‌کند. بسا وجود این رویکردهای تجاری، ایالات متحده آمریکا به‌شدت با هرگونه تلاش برای تغییر وضعیت تایوان از طریق استفاده از زور مخالفت می‌کند. این موضع‌گیری در برابر تهدیدهای دولتی است که پیوسته تاکید می‌کند این جزیره دموکراتیک با ۲۳ میلیون نفر جمعیت، باید در آینده تحت کنترل آن آراید.

معماری نوین نفوذ و پوست اندازی نظامی

در لایه نظامی و استراتژیک، محاسبات پیچیده‌تری در ماشین سرکوب پکن در جریان است. ک. ترستان تانگ، پژوهشگر مستقر در تاییه، بر این باور است که پکن کاهش چشمگیر پروازها ممکن است در اساس ناشی از انتقال ارتش چین به مرحله بعدی از آموزش‌های نظامی و روند مدرنیزاسیون نیروها باشد. به بیان دیگر ماشین جنگی کمونیسم متوقف نشده، بلکه در حال تغییر شکل ساختار تهاجمی خود برای رویارویی‌های آینده است. تانگ در تحلیل خود تشریح می‌کند که ارتش این کشور به احتمال قوی در حال بررسی و کشف یک مدل جدید برای آموزش مشترک میان نیروی هوایی و نیروی دریایی، و حتی نیروهای زمینی خود است. او معتقد است چنین فعالیت‌های انکشافی و مانورهای مشترک نظامی، برای جلوگیری از رصد و پایش اطلاعاتی توسط سایر کشورها به احتمال فراوان در مناطقی دورتر از جزیره تایوان انجام می‌شود؛ راهبردی که غیبت جنگنده‌های آنها در منطقه را توضیح می‌دهد. در آن سوی این میدان تقابل، رهبران دموکراتیک تایوان فریب این سکوت موقت را نخورده‌اند. ارتش تایوان با درک عمیق از ماهیت ساختارهای توتالیتر، پیام روشنی صادر کرده است که تنها به دلیل کاهش فعالیت جنگنده‌های چینی، هیچ تغییری در آرایش دفاعی خود ایجاد نخواهد کرد. ولینکتون کسو وزیر دفاع تایوان، با نگاهی واقع‌بینانه به صحنه نبرد خاطرنشان کرده است که حتی با وجود افش پروازهای نظامی، نیروی دریایی چین همچنان در آب‌های مجاور حضور فعال خود را حفظ کرده است. او با ردکردن ارزیابی‌های ساده‌انکارانه به خبرنگاران گفت ما هرگز نمی‌توانیم برای قضاوت نهایی، تنها بر یک علامت مجرد مانند غیبت هواییماهای ارتش آزادی‌بخش خلق تکیه کنیم. ارتش آزادی‌بخش خلق که با نام اختصاری بی‌الای شناسخته می‌شود، نام رسمی بازاری نظامی چین است. وزیر دفاع تایوان در پایان اظهارات خود با تاکید بر حفظ بالاترین سطح هوشیاری اعلام کرد که ما با دقت و بدون وقفه، به نظارت بر تحرکات ارتش چین ادامه خواهیم داد.

افزایش شدید قیمت نفت به پکن ضربه محکمی وارد نمی‌کند

چین از بحران پیروز بیرون می‌آید؟

در حالی که تهدید حملات ایران باعث شده نفتکش‌هایی که

قرار بود به مقصد آسیا حرکت کنند در خلیج فارس متوقف

شوند، برخی جمهوری‌خواهان برجسته آمریکا این وضعیت

را نوعی پیروزی اقتصادی بریک ابرقدرت رقیب می‌دانند.

سناتور لیندزی گراهام این هفته در شبکه فاکس نیوز گفت:

این کابوس یک کابوس برای چین است. واشنگتن پست

نوشته است: اختلالی که جنگ با ایران ایجاد کرده ممکن

است داستان دیگری درباره چین را نشان دهد: اینکه سال‌ها

آماده‌سازی برای یک بحران جهانی انرژی باعث شده این

کشور و اقتصادش نسبت به بسیاری از کشورها موقعیت بهتری

برای تحمل افزایش بلندمدت قیمت نفت و گاز داشته باشد.

اقتصاد چین به آسانی فلج نمی‌شود

چین با ایجاد ذخایر عظیم نفت خام، پیشبرد تهاجمی خودروهای برقی و سرمایه‌گذاری‌های گسترده در زغال‌سنگ، انرژی‌های تجدیدپذیر و ذخیره‌سازی باتری تلاش کرده اقتصاد خود را در برابر کمبودهای احتمالی نفت در آینده مقاوم کند؛ کمبودهایی که زمانی می‌توانستند ضربه‌ای فلج‌کننده به این کشور وارد کنند. هم‌زمان با گسترش کیلومترها مزرعه خورشیدی و بادی و ساخت نیروگاه‌های زغال‌سنگ جدید، برخی کارشناسان انرژی چین را کشور برقی‌محور نامیده‌اند؛ کشوری که بیش از پیش با برقی که در داخل تولید می‌کند اداره می‌شود، نه با سوخت‌های فسیلی وارداتی.

اکنون با افزایش قیمت نفت و در حالی که دونالد ترامپ درباره مدت ادامه جنگ با ایران پیام‌های متناقضی می‌دهد، این راهبرد چین در حال آزموده‌شدن است. اقتصاد چین مانند دیگر اقتصادهای جهان با چالش‌های جدی ناشی از افزایش هزینه انرژی روبه‌رو خواهد شد، اما ممکن است در نهایت بتواند از این بحران فرصت ژئوپلیتیکی به دست آورد. سرمایه‌گذاری‌های اخیر چین در حوزه انرژی باعث شده این کشور در برابر شوک‌های قیمتی سوخت‌های فسیلی مقاوم‌تر از کشورهای باشد که از گسترش و تنوع‌بخشی به اقتصاد انرژی خود عقب مانده‌اند؛ از جمله ایالات متحده و متحدانش در اروپا.

پیش‌بینی‌ای که غلط از آب درآمد

چندین رئیس‌جمهور آمریکا در سال‌های اخیر از راهبرد انرژی «همه‌گزینه‌ها روی میز» صحبت کرده‌اند؛ عبارتی که بارک اوباما و بعدتر ترامپ برای وعده سرمایه‌گذاری در انواع مختلف منابع انرژی از آن استفاده کردند. اما رهبران آمریکا در عمل نتوانسته‌اند منابع مالی و اراده سیاسی لازم برای اجرای کامل چنین راهبردی را فراهم کنند. حملات اخیر ترامپ به انرژی بادی، خورشیدی و خودروهای برقی باعث شده چین در این حوزه‌ها (هم به عنوان تولیدکننده و هم مصرف‌کننده) فاصله خود را بیشتر کند. در همین حال ذخایر راهبردی نفت آمریکا در دوران دولت بایدن به شکل قابل توجهی کاهش یافت و محدودیت‌هایی که آن دولت برای صدور مجوز تأسیسات جدید صادرات گاز طبیعی مایع (LNG) وضع کرد، صنعت انرژی را خشمگین ساخت. دولت‌های مختلف آمریکا هم بارها وعده داده‌اند تسلسل جدیدی از نیروگاه‌های هسته‌ای ارزان‌تر بسازند، اما در عمل موفق نشده‌اند پروژه‌های زیادی اجرا کنند؛ در حالی که چین پیوسته ساخت

راکتورهای جدید را آغاز می‌کند. در مقابل، سال‌ها سرمایه‌گذاری پیوسته چین ظرفیت عظیمی برای مقابله با شوک‌های انرژی در اختیار این کشور گذاشته است. تولید داخلی نفت چین فقط حدود یک‌چهارم نیاز آن را تأمین می‌کند، اما ذخایر نفتی این کشور بسیار بیشتر از آمریکاست. طبق برآورد شرکت تحلیلی کپلر، چین حدود ۱.۳ میلیارد بشکه نفت ذخیره دارد. این میزان می‌تواند بیش از شش ماه اختلال در واردات نفت چین از طریق تنگ هرمز را جبران کند؛ همان مسیری که بیش از این نیمی از واردات نفت چین و یک‌سوم گاز طبیعی وارداتی آن از آن عبور می‌کرد، اما اکنون به دلیل حملات ایران عملا فلج شده است. چین همچنین در سال‌های اخیر با سرعت زیادی نیروگاه‌های زغال‌سنگ جدید ساخته است و اکنون ظرفیت تولید برق آن‌قدر زیاد است که همه این نیروگاه‌ها لازم نیست با حداکثر توان کار کنند. این ظرفیت مازاد می‌تواند در مواقع بحران فعال شود تا از اختلال در صنایع سنگین و شبکه برق کشور جلوگیری کند.

راهبرد چین چیست؟

کاهش وابستگی به سوخت‌های وارداتی پیش از وقوع بحران بعدی، محور اصلی این راهبرد بوده است. چین همچنین در تولید و استفاده از خودروهای برقی پیشتاز است. اکنون بیش از نیمی از خودروهای فروخته‌شده در این کشور برقی هستند و خریداران در کشورهای دیگر نیز مشتاق خرید مدل‌های چینی‌اند. به گفته آژانس بین‌المللی انرژی، این تغییر مسیر از موتورهای وابسته به نفت و گاز باعث شده رشد مصرف سوخت‌های فسیلی در چین به‌شدت محدود شود و از ایجاد تقاضای جدیدی معادل ۱.۲ میلیون بشکه نفت در روز از سال ۲۰۱۹ تاکنون جلوگیری شود. همچنین طبق گزارش مؤسسه مطالعات انرژی آکسفورد، گاز طبیعی فقط چهار درصد برق چین را تأمین می‌کند.

نقطه ضعف آمریکا چیست؟

در مقابل، آمریکا نتوانسته از موج جهانی استقبال از خودروهای برقی به‌خوبی استفاده کند و شبکه برق آن تا حدی نادیده گرفته شده که اکنون قیمت برق در بسیاری از نقاط کشور در حال افزایش است و شرکت‌های فناوری حتی برای تأمین انرژی مورد نیاز پروژه‌های هوش مصنوعی خود با مشکل مواجه‌اند. ترامپ هم اخیرا با توقف پروژه‌های تقریبا تکمیل‌شده و حذف برخی مشوق‌ها، رشد انرژی بادی و خورشیدی را کند کرده است. با این حال، هیچ کشوری از بحران انرژی ناشی از حمله آمریکا

و اسرائیل به ایران کاملا در امان نیست و چین هم از این قاعده مستثنا نیست. با وجود تلاش‌های چین برای کاهش وابستگی کارخانه‌ها به نفت و گاز، برخی صنایع هنوز جایگزین مناسبی پیدا نکرده‌اند. سوخت‌های فسیلی وارداتی همچنان برای راه‌اندازی کارخانه‌ها و تولید مواد اولیه بسیاری از محصولات ضروری است. حتی تولید شیشه برای پنل‌های خورشیدی یا ساخت باتری‌های عظیم شبکه برق که چین در داخل نصب می‌کند و به خارج صادر می‌کند، به مواد شیمیایی مشتق‌شده از نفت و گاز نیاز دارد. چین ممکن است از شوک انرژی ناشی از جنگ ایران هم سود ببرد، زیرا در چنین شرایطی می‌تواند به عنوان شریکی قابل قبول‌تر برای توسعه انرژی‌های تجدیدپذیر مطرح شود. جیسون بوردوف، مدیر مرکز سیاست انرژی جهانی، می‌گوید:

اگر مثلا در اروپا باشید، شاید قیلا تمایلی نداشته‌اید تا یکی به چین را برای همه چیزهای مورد نیاز برای برقی‌سازی، مثل مواد معدنی حیاتی، باتری‌ها و پنل‌های خورشیدی افزایش دهید. اما در جهانی که بازار نفت و گاز هم بسیار پرریسک به نظر می‌رسد، وابستگی بیشتر به چین برای انرژی ممکن است شکل دیگری به خود بگیرد.

اینکه چین تا چه اندازه بتواند از آشفتگی فعلی در بازار انرژی استفاده کند، بستگی زیادی به مدت و جهت ادامه بحران دارد. اگر ثبات به‌سرعت به ایران بازگردد و تنگه هرمز دوباره باز شود، تأثیر این درگیری بر اقتصاد انرژی جهان محدودتر خواهد بود.

اما چشم‌انداز بازگشت سریع به شرایط پیش از حملات آمریکا به ایران که دو هفته پیش آغاز شد، هر روز تیره‌تر می‌شود؛ زیرا درگیری‌ها در منطقه گسترش یافته و زیرساخت‌های نفتی و مسیرهای مستیرانی هدف حمله قرار گرفته‌اند. ریچارد نفیو، مشاور سابق ایران در دولت‌های اوباما و می‌گوید اگر اختلال در بازار انرژی طولانی شود، برای رهبران چین یک فرصت یادگیری مهم هم ایجاد می‌کشد. تهدیدهای چین برای یکپارچه‌سازی تایوان همیشه این پرسش را مطرح کرده که وابستگی چین به نفت خارجی چه تأثیری بر چنین اقدامی خواهد داشت؛ زیرا حمله به تایوان احتمالا با تحریم و قطع صادرات انرژی روبه‌رو خواهد شد. او می‌گوید چین اکنون در واقع یک تمرین واقعی از پیامدهای تحریم یا تحریم انرژی را مشاهده می‌کند. در حالی که هم‌زمان می‌تواند عملکرد تسلیحات و تاکتیک‌های ارتش آمریکا را نیز در میدان عمل ببیند.

نفیو می‌گوید: راه‌هایی وجود دارد که چین بتواند در بلندمدت از کل این وضعیت به نفع خود استفاده کند.

خبر

فشار واشنگتن بر طالبان

افغانستان تحت حاکمیت طالبان به دلیل گروگان‌گرفتن شهروندان آمریکا در خاک افغانستان در فهرست «کشورهای حامی بازداشت‌های غیرقانونی» ایالات متحده آمریکا قرار گرفت. مارکو رویبو، وزیر خارجه ایالات متحده، اتخاذ این تصمیم را در شرایطی اعلام کرد که واشنگتن طی ماه‌های اخیر بارها از طالبان خواسته است شهروندان آمریکایی بازداشت‌شده را آزاد کنند. او در حساب ایکس خود نوشت: «طالبان همچنان برای گرفتن امتیازهای سیاسی از تاکتیک‌های تروریستی استفاده می‌کنند، اما این کار موفق نخواهد شد.»

رویبو در ادامه خواستار آزادی شهروندان آمریکایی در بازداشت طالبان شد و تصریح کرد: «طالبان باید ندیش گویل، محمود جیبی و همه آمریکایی‌هایی را که ناعادلانه در افغانستان بازداشت شده‌اند، آزاد کنند.»

هم‌زمان جیم ریش، رئیس کمیته روابط خارجی مجلس سنای آمریکا نیز به طالبان هشدار داد که باید «بهای جنایت‌هایشان را» بپردازند. او با بازنشر مطلب مارکو رویبو درباره معرفی افغانستان به عنوان کشور حامی بازداشت‌های غیرقانونی، این اقدام را «بزرگ» توصیف کرد. آدام بولر، نماینده ویژه دونالد ترامپ در امور گروگان‌ها، نیز به طالبان هشدار داد در صورت آزادکردن سه شهروند آمریکا، با پیامدهای جدی روبه‌رو خواهند شد. او گفت: «ایالات متحده دیگر تحمل نخواهد کرد کشوری شهروندان آمریکا را در بازداشت نگه دارد. در حال حاضر افغانستان سه آمریکایی را در بازداشت دارد. زمان آن رسیده است که آنها را آزاد کنید.»

بعد از مدت‌ها این نخستین بار است که مقام‌های ارشد آمریکا با چنین ادبیات تنید از طالبان باد و این گروه را مستقیم تهدید می‌کنند. آدام بولر قبلا همواره با زلمی خلیل‌زاد، نماینده پیشین آمریکا در امور صلح افغانستان، به کابل رفته و با امیرخان منقی، وزیر خارجه طالبان، درباره آزادی شهروندان آمریکایی در زندان‌های طالبان گفت‌وگو کرده بود. با وجود این، طالبان تاکنون حاضر نشده است این سه نفر را آزاد کند.

از طرفی طالبان ادعا می‌کنند که فقط دو شهروند آمریکا در افغانستان زندانی‌اند. ذبیح‌الله مجاهد، سخنگوی رژیم طالبان، حدود یک ماه و نیم پیش گفت آنان تمایل دارند این دو آمریکایی را آزاد کنند، اما سرنوشته یکی از اعضای این گروه در زندان گوآتنامو هم باید روشن شود.

طالبان خواستار آزادی محمدرحیم افغانی است که به عنوان رابط و مترجم اسامه بن‌لادن، رهبر وقت شبکه القاعده، شناخته می‌شود. او از سال ۲۰۰۸ در گوآتناموو زندانی است و آخرین زندانی طالبان در آنجا به شمار می‌رود. طالبان زندانی‌بودن محمود شاه حبیبی، شهروند افغان-آمریکایی را تأیید نمی‌کنند. محمود شاه حبیبی ۱۰ روز پس از کشته‌شدن ایمن الظواهری، رهبر پیشین شبکه القاعده، در منطقه وزیر اکبرخان کابل بازداشت شد. او متهم است که به منظور شناسایی محل اختفای ایمن الظواهری با سازمان اطلاعات مرکزی ایالات متحده آمریکا (سیا) همکاری کرده است.

فراخوان مناقصه همراه با ارزیابی کثی

تویت اول

شرکت پالایش نفت آبادان در نظر دارد مناقصه مشروحه ذیل را از طریق سامانه تدارکات الکترونیک دولت برگزار نماید، کلیه مراحل برگزاری تشریفات مناقصه از دریافت اسناد ارزیابی کیفی و سایر مراحل بعدی مناقصه از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت به آدرس **WWW.SETADIRAN.IR** انجام خواهد شد.

ردیف	شماره مناقصه	شماره مناقصه در سامانه ستاد	شماره تقاضا	موضوع	مبلغ تضمین شرکت در مناقصه به ریال	برنامه زمان بندی مراحل مناقصه
۱	۴۰۴/۵۷/ک	۲۰۰۴۰۹۱۷۹۰۰۰۵۸۹	01-90-0432115/G06	I “BEAMS”	۱/۵۴۰/۳۰۰/۰۰۰	الف – مهلت دریافت اسناد ارزیابی کیفی از سامانه ستاد ۱۴۰۴/۱۲/۲۵ لغایت ۱۴۰۴/۱۲/۲۵ <p>ب –آخرین مهلت ارائه و بارگذاری اسناد ارزیابی کیفی توسط مناقصه گران: مورخ ۱۴۰۵/۰۱/۱۹</p>

روابط عمومی – شرکت پالایش نفت آبادان

شماره آگهی ۲۱۴۴۶۰۴ تویت اول ۱۴۰۴/۱۲/۲۳ تویت دوم ۱۴۰۴/۱۲/۲۵

